

Det kan dog undtagelsesvis have indflydelse på afgørelsen af tiltalespørgsmålet, hvis et nyt forhold ikke skønnes at have betydning for straffens længde, f.eks. fordi der samtidig rejses tiltale for andre forhold af langt grovere karakter, som vil medføre en langvarig fængselsstraf.

Jeg har derfor besluttet at anmode Straffelovrådet om at behandle spørgsmålet om aktindsigt i tilknytning til rådets kommissorium om en straffuldbyrdelseslov.

Straffelovrådet forventes at afgive betænkning herom i foråret 1996.

Spm. nr. S 599

Til justitsministeren (27/11 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren snarest ændre lovgivningen for at forhindre, at strafafsonere får aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse?«

Begrundelse

Det virker mildest talt uhensigtsmæssigt, at strafafsonere ved systematisk udnyttelse af reglerne om aktindsigt i virkeligheden forhindrer et fornuftigt samarbejde mellem politi og kriminalforsorg med henblik på effektiv afsoning. Endvidere må reglerne befrygtes at være medvirkende til at vanskeliggøre opklaringen af forseelser og forbrydelser i fængslerne, hvilket indebærer en forringelse af fængselspersonalets og de svage fangers retssikkerhed.

Svar (5/12 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Spørgsmålet om aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse er behandlet i handlingsplanen om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet, der blev afgivet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i marts 1995.

I handlingsplanen foreslås det, at forvaltningslovens regler om aktindsigt begrænses i forhold til sager om fuldbyrdelse af straf, således at der som udgangspunkt ikke er aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse, men at der kan gives aktindsigt, hvis hverken private eller offentlige interesser taler herimod.

Handlingsplanen har været sendt til høring, og Justitsministeriet overvejer for tiden de forslag, som handlingsplanen indeholder.

Forslaget om at begrænse adgangen til aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse rejser vanskelige spørgsmål, herunder af principiel karakter.

Spm. nr. S 503

Til indenrigsministeren (16/11 95) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange klager fra borgere over kommunernes styrelse der er påklaget til Indenrigsministeriet, efter at tilsynsrådet som første klageinstans har truffet afgørelse i sagen?«

Begrundelse

Opgørelsen må gerne vise det totale antal af klager over kommuners styrelse til tilsynsrådene og dernæst antallet af klager til Indenrigsministeriet, efter at tilsynsrådet som første klageinstans har truffet afgørelse i sagen.

Opgørelse af klagesagerne må gerne være for 1994 og fordelt på hvert tilsynsråd.

Svar (29/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Administrativ kontrol med kommunerne føres af de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder, det vil sige Indenrigsministeriet og de for hvert amt nedsatte tilsynsråd.

Det almindelige kommunale tilsyn er dog ikke kompetent i det omfang, der på specielle områder eksisterer særlige rekursinstanser, der kan behandle en sag.

De almindelige kommunale tilsynsmyndigheder rejser sager af egen drift. Tilsynsmyndighedernes pligt til at rejse sag er afhængig af, om der er en vis sandsynlighed for, at der foreligger en ulovlighed af en vis klarhed. En klage eller en anden henvendelse fra en borger er således hverken en nødvendig eller en tilstrækkelig forudsætning for, at en kommunal tilsynsmyndighed skal rejse en sag.

De kommunale tilsynsmyndigheders efterprøvelse kan dog ske på baggrund af f.eks. en